IV Środa Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (*J* 5,17-30): Lecz Jezus im odpowiedział: «Ojciec mój działa aż do tej chwili i Ja działam». Dlatego więc usiłowali Żydzi tym bardziej Go zabić, bo nie tylko nie zachowywał szabatu, ale nadto Boga nazywał swoim Ojcem, czyniąc się równym Bogu.

W odpowiedzi na to Jezus im mówił: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Syn nie mógłby niczego czynić sam od siebie, gdyby nie widział Ojca czyniącego. Albowiem to samo, co On czyni, podobnie i Syn czyni. Ojciec bowiem miłuje Syna i ukazuje Mu to wszystko, co On sam czyni, i jeszcze większe dzieła ukaże Mu, abyście się dziwili. Albowiem jak Ojciec wskrzesza umarłych i ożywia, tak również i Syn ożywia tych, których chce. Ojciec bowiem nie sądzi nikogo, lecz cały sąd przekazał Synowi, aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak jak oddają cześć Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał.

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że nadchodzi godzina, nawet już jest, kiedy to umarli usłyszą5 głos Syna Bożego, i ci, którzy usłyszą, żyć będą. Podobnie jak Ojciec ma życie w sobie, tak również dał Synowi: mieć życie w sobie samym. Przekazał Mu władzę wykonywania sądu, ponieważ jest Synem Człowieczym. Nie dziwcie się temu! Nadchodzi bowiem godzina, w której wszyscy, którzy spoczywają w grobach, usłyszą głos Jego: a ci, którzy pełnili dobre czyny, pójdą na zmartwychwstanie życia; ci, którzy pełnili złe czyny - na zmartwychwstanie potępienia. Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak słyszę, sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem własnej woli, lecz woli Tego, który Mnie posłał.

«Zaprawd?, zaprawd?, powiadam wam: Kto s?ucha s?owa mego i wierzy w Tego, który Mnie pos?a?, ma ?ycie wieczne»

Rev. D. Francesc PERARNAU i Cañellas
(Girona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia mówi nam o odpowiedzi, którą dał Jezus tym, którzy krzywo patrzyli na to, że uleczył paralityka w szabat. Jezus Chrystus wykorzystuje te krytyki, aby zamanifestować, że jest Synem Bożym i z tego też powodu, Panem szabatu. Słowa, które staną się motywem wyroku śmierci w dniu sądu w domu Kajfasza. Istotnie, kiedy Jezus określił się jako Syn Boży, wielki kapłan wykrzyknął: «Zbluźnił! Na cóż nam jeszcze potrzeba świadków? Oto teraz słyszeliście bluźnierstwo, co wam się zdaje?» (Mt 26,65).

Jezus wielokrotnie odwoływał się do Ojca, ale zawsze zaznaczając rozróżnienie: Ojcostwo Boga różni się jeśli chodzi o Chrystusa i jeśli chodzi o ludzi. I Żydzi, którzy go słuchali, doskonale go rozumieli: nie jest Synem Boga tak jak inni, ale pokrewieństwo, którego żądał dla Siebie samego jest pokrewieństwem naturalnym. Jezus przyznaje, że Jego natura i natura Ojca są takie same, nawet jeśli są innymi osobami. W tej sposób manifestuje swoją boskość. Ten fragment Ewangelii jest bardzo ciekawy, bo ujawnia tajemnicę Trójcy Świętej.

Wśród rzeczy, które mówi dziś Pan są takie, które odnoszą się szczególnie do wszystkich tych, którzy w ciągu historii w Niego uwierzą: słuchać Jezusa i wierzyć w Niego to mieć już życie wieczne (cf. J 5,24). Oczywiście, to nie jest jeszcze ostateczne życie, ale już uczestnictwo w obietnicy. Trzeba, żebyśmy tym żyli i żebyśmy czynili wysiłek słuchania słowa Jezusa jako tego, czym w istocie jest: Słowem Boga, które zbawia. Lektura i medytacja Ewangelii muszą stanowić część naszych zwyczajnych praktyk religijnych. Na objawionych stronach usłyszymy słowa Jezusa, słowa nieśmiertelne, które otwierają nam drzwi do życia wiecznego. W końcu, tak jak uczył święty Efrem, Słowo Boże jest niewyczerpanym źródłem życia.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Umierając bowiem poddał się prawu śmierci, które zniósł zmartwychwstając. W ten sposób przeciął wieczność śmierci i z wiekuistej przemienił ją na doczesną. "I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni"» (Święty Leon Wielki)

- «Chrystus jest boskim sędzią o ludzkim sercu, sędzią, który pragnie obdarzać życiem. Tylko człowiek uparcie trwający w złu może Mu uniemożliwić złożenie tego daru, dla którego On nie wahał się iść na śmierć» (Święty Jan Paweł II)

- «Chrystus jest Panem życia wiecznego. Do Niego jako do Odkupiciela świata należy pełne prawo ostatecznego osądzenia czynów i serc ludzi. (...) Syn jednak nie przyszedł, by sądzić, ale by zbawić i dać życie, które jest w Nim. Przez odrzucenie łaski w tym życiu każdy osądza już samego siebie, otrzymuje według swoich uczynków i może nawet potępić się na wieczność, odrzucając Ducha miłości» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 679)